Dosarul nr. 2-7224/2024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

10 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Negru Serghei împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu participarea intervenientului accesoriu Marian Sergiu cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

constată:

La data de 28 mai 2024 reclamantul Negru Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat următoarele.

În fapt, agentul Constatator Marian Sergiu a întocmit un șir de procese-verbale în privința lui Negru Serghei, care au fost contestate de ultimul și care au fost recunoscute nule.

Astfel menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție nr.MAI05 352930 și Decizia de sancționare din 21.10.2021 prin care Negru Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.235 alin.(1) Cod Contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 10 (zece) u.c., ceea ce constituie 500 lei și 3 (trei puncte de penalizare), prin Hotărârea judecătoriei Ungheni din 07.04.2022 a fost recunoscut nul, iar procesul contravențional în privința primului a fost încetat. La fel menționează că, prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 30.11.2022 recursul depus de Marian Sergiu la Curtea de Apel a fost

respins, iar Hotărârea dată a fost menținută, astfel ultima devenind executorie și irevocabilă.

Reține că similar, la data de 20 iulie 2923 de către Judecătoria Ungheni (nr. dosarului 5r-123/2021) a fost admisă contestația depusă de reclamant/contravenient Negru Serghei și s-a declarat nul procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI05353288 din 10.12.2021, încheiat de același agent constatator Marian Sergiu, în privința lui Negru Serghei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare contravențională cu amendă în mărime de 200 u.c. și cu patru puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravențional.

Atestă în continuare că, Hotărârea dată a devenit irevocabilă, definitivă și executorie prin neatacare în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău. La fel menționează că prin întocmirea procesului verbal menționat supra, reclamantului/contravenient de agentul constatator i-au fost ridicate plăcuțele de înmatriculare de la autoturismul pe care îl conducea Negru Serghei de model ***** cu nr. de înmatriculare *****, pe termen de 6 luni, astfel ultimul a fost în imposibilitate să exploateze în mod legal autoturismul pe care îl deținea cu drept de proprietate, iar în modul acesta a fost supus la unele cheltuieli suplimentare pentru activitățile cotidiene (împrumutul autoturismelor de la alte persoane, deplasarea cu taxiul, transportul public, cât și alte cheltuieli).

Mai mult decât atât, reclamantul a fost pus în situația să angajeze avocat pentru a fi reprezentat în examinarea cauzelor contravenționale, cât și pentru perfectarea documentelor și reprezentarea lui în prezenta cauză.

În continuare reține că, potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545- XII din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală (poate fi penală și amenda ca și la răspundere contravenționale).

Comunică că, potrivit art. 6 lit. b) Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Conform art. 7 lit. e) Lege privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, în cazurile menționate

la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie sumele plătite de ea pentru asistența juridică.

Învederează că, potrivit art. 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Conform art. 13 alin. (1) Lege privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

În conformitate cu art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Astfel, susține reclamantul că rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Nisporeni prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

Respectiv, acțiunile ilicite împotriva reclamantului Negru Serghei au fost efectuate de agentul constatator Sergiu Marian, ofițer superior auto de stat al serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Nisporeni, care este angajat al unei entități a Poliției de competență teritorială, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de

administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, prejudiciul cauzat urmează să fie reparat de Organul de Poliție, adică de Inspectoratul Național de Securitate Publică, Inspectoratul General al Poliției, dar și de Ministerul Justiției ca pârâți împuterniciți prin legile speciale menționate supra, iar prejudiciul și celelalte cheltuieli pe care a fost obligat să le suporte reclamantul, în legătură cu acțiunile ilicite ale agentului constatator, urmează să fie încasate în mod solidar de la pârâți.

În altă ordine de idei comunică că potrivit art. 7 lit. e) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, în cazurile menționate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie sumele, plătite de ea, pentru asistența juridică.

Reține că, potrivit prevederilor legale, persoanele cărora, în cursul procesului penal, sau contravențional, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanțelor judecătorești, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral, au dreptul la despăgubire echitabilă, în conformitate cu Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, care prevede cuantumurile de cheltuieli ce pot fi reparate sau restituite părții vătămate, modul de executare a hotărârii (deciziei) instanței judecătorești cu privire la recuperarea pagubei.

În continuare remarcă că prejudiciul moral în cazul din speță reprezintă totalitatea suferințelor psihice (morale) pe care le-a suportat în urma acțiunilor ilicite săvârșite de agentul constatator, prejudiciile morale ce decurg din atingerea cinstei, onoarei, reputației, demnității, prestigiului persoanei. Starea psihologică a reclamantului pe parcurs degenerează spre depresie, iar conștientizarea faptului că ulterior pe parcursul unei perioade de timp prin învinuirea adusă nefondat el va fi umilit în fața opiniei publice, în fața rudelor și sătenilor, ceea ce î-i provoacă suferințe psihice cumplite, care va lăsa amprenta asupra personalității reclamantului. Prejudiciul moral este permanent, iar vătămările permanente sunt resimțite de persoana prejudiciată.

În conformitate cu art.2036 Cod civil la repararea prejudiciului nepatrimonial (moral) sub formă de despăgubire în bani în suma stabilită de instanță să se facă în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

În drept reclamantul își întemeiază pretențiile pe prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998; art. 2036, 2037 Cod Civil; art.53 din Constituție; art. 41 din CEDO; art.8 a Declarației Universale a Drepturilor Omului; Legea nr 87 din 21.04.2011; alin.(4) art.219 Cod de procedură penală; art. 32,45, 383 Cod Contravențional.

Solicită reclamantul în cererea de chemare în judecată: încasarea în beneficiul lui Negru Serghei solidar din contul pârâților prejudiciul material în mărime de 1

457,40 (una mie patru sute cincizeci și șapte) lei 40 bani, suma de 9 906,87 (nouă mii nouă sute șase) lei 87 bani-achitarea pentru combustibilul folosit pentru autoturismele luate în folosință în perioada când au fost ridicate plăcuțele de înmatriculare, 3 500,00(trei mii cinci sute) lei pentru acordarea serviciilor juridice la intentarea și reprezentarea lui Negru Serghei la examinarea cauzei contravenționale cu privire la contravenție nr.MAI05 352930 și a Deciziei de sancționare din 21.10.2021;

- suma de 4 500,00 (patru mii cinci sute) lei 00 bani pentru reprezentarea reclamantului și acordarea serviciilor juridice de avocatul Gandrabur Valeriu pentru procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI05353288 din 10.12.2021, încheiat de același agent constatator Marian Sergiu, în privința lui Negru Serghei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare contravențională, recunoscut nul;

-încasarea a sumei de 15 000,00(cincisprezece mii) lei 00 bani - ce constituie paguba morală.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Negru Serghei, avocatul Gandrabur Valeriu, a susținut integral cererea de chemare în judecată.

Reprezentanții pârâtului Inspectoratul General al Poliției, în ședința de judecată acțiunea nu au recunoscut-o și au solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, în baza următoarelor motive de fapt și de drept.

Indică că, în fapt, la 11 octombrie 2023 în Judecătoria Ungheni a parvenit cererea de chemare în judecată depusă de către Negru Serghei împotriva Ministerului Justiției al RM și împotriva agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni, Marian Sergiu privind încasarea aceluiași prejudiciu material și moral la examinarea cauzelor contravenționale pe aceleași procese-verbale cu privire la contravenție menționate mai sus, și anume: procesul-verbal nr. MAI05 352930 din 21.10.2021 și procesul-verbal nr. MAI05 353288 din 10.12.2021;

Reține că, la 29 martie 2024, Judecătoria Ungheni a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Negru Serghei împotriva Ministerului Justiției al RM și agentului constatator al Inspectoratului de poliție Nisporeni, Sergiu Marian privind încasarea în mod solidar al prejudiciului material și moral, cu drept de apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii;

La 05 aprilie 2024, Negru Serghei a contestat cu apel Hotărârea Judecătoriei Ungheni din 29 martie 2024;

La 27 iunie 2024 a fost examinată cererea de apel declarată de către Negru Serghei împotriva Hotărârii Judecătoriei Ungheni din 29 martie 2024, iar în cadrul ședinței apelul a fost respins.

În drept, reține că, potrivit art. 383 alin. (1) Cod contravențional, „cheltuielile de administrare și de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte

cheltuieli aferente procesului contravențional se suportă de contravenient sau de stat în modul stabilit de legislație", alin.(3) al aceluiași articol prevede că „persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată și/sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

Astfel, repunerea în drepturi a persoanei se efectuează în cazuri exhaustive și anume, dacă prin Hotărâre definitivă, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional este declarată nevinovată și/sau răspunderea sa contravențională este înlăturată.

Comunică că potrivit prevederilor art. 384 alin. (2) lit. u) a Codului contravențional, „persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale autorității competente să soluționeze cauza contravențională." ($3^1$) „Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională."

Astfel, reține că, nici unul din cazurile expuse supra în speță nu există. Respectiv, în primul caz, nu există nici o Hotărâre definitivă prin care reclamantul să fi fost declarat nevinovat, or, procesele-verbale contravenționale au fost anulate de către instanța de judecată fiind anulată și decizia agentului constatator, în temeiul art. 441 și 448 Cod contravențional, motivând lipsa faptului contravenției.

În cel de al doilea caz, răspunderea contravențională, conform prevederilor art. 19 Cod contravențional al RM, este înlăturată în cazul: legitima apărare; starea de extremă necesitate; constrângerea fizică și/sau psihică; riscul întemeiat; cazul fortuit.

Se subliniază că, din hotărârile anexate de reclamant nu se constată condiția obligatorie stipulată de prevederile art. 384 alin. ($3^1$) Cod contravențional și anume nu a fost constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Mai mult ca atât, în conformitate cu prevederile art. 450 alin. (2) Cod contravențional, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, instanța de judecată emite, odată cu hotărârea, și o încheiere interlocutorie, prin care aceste fapte se aduc la cunoștință persoanei cu funcție de răspundere responsabile. O astfel de încheiere nu a fost emisă în cadrul examinării dosarului contravențional, or, instanța s-a expus din punct de vedere procedural asupra nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Reține că agentul constatator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional.

Consideră că din acest motiv, acestea nici într-un caz nu pot fi calificate drept acțiuni ilegale, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că, agentul constatator ar fi comis careva abateri de la prevederile legale.

Astfel, acțiunile agentului constatator al Inspectoratului de poliție Nisporeni au fost perfect legale, săvârșite în temeiul și în conformitate cu legislația în vigoare, iar cererea de chemare în judecată depusă de reclamant este una neîntemeiată, neavând suport juridic și acțiunile reclamantului sunt de fapt cu rea credinţă.

Specifică că temeiurile invocate nefiind aplicabile speței, or, pornind de la prevederile generale ale Codului contravențional înglobate în art.1 alin.(1) a actului legislativ, care stipulează expres „prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile generale și speciale în materie contravențională, determină faptele ce constituie contravenții și prevede procesul contravențional sancțiunile contravenționale.", dispozițiile normelor Codului contravențional în care sunt prevăzute drepturile de recuperare a prejudiciului material presupus cauzat sunt aplicabile doar în cadrul proceselor contravenționale, iar faptul că nu a dorit să beneficieze de drepturile prevăzute în procesul contravențional, fiind emise Hotărâri definitive asupra cazurilor contravenționale, nu poate fi imputat Inspectoratului General al Poliției.

Consideră că Negru Serghei nu poate pretinde la încasarea prejudiciului material cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauzele contravenționale în mărime de 3500 lei si 4500 lei, cauzat în rezultatul atragerii ilegale la răspundere contravențională, în condițiile în care acesta nu este pârâtul corespunzător, or, potrivit art.5 alin. (1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe aceasta categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Menționează că Inspectoratul General al Politiei, împotriva căruia au fost formulate pretenții în prezenta cauză, de fapt este pârâtul necorespunzător, or, la caz organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul justiției, respectiv doar Ministerul Justiției în calitate de reprezentant al statului este cel care trebuie să aibă calitatea procedurală de pârât.

Consideră că, reclamantul nu a demonstrat cumularea tuturor condițiilor generale pentru antrenarea răspunderii Inspectoratului General al Poliției în

prezenta speță, ceea ce exclude răspunderea acestuia și necesitatea reparării presupusului prejudiciu, care survine doar drept consecință directă a faptei ilicite comise de autorul acesteia, situație care în speță nu se atestă.

În continuare autoritatea pârâtă reține că Negru Serghei invocă cu titlu de temei pentru înaintarea pretențiilor, acțiunile agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Astfel, precizează că Negru Serghei în cadrul proceselor contravenționale nu a fost reținut ilegal, în privința acestuia nu au fost aplicate ilegal măsuri preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, acesta nu a fost condamnat ilegal, nu i s-a confiscat ilegal averea, nu a fost supus ilegal la muncă neremunerată în folosul comunității, în privința acestuia nu au fost efectuate ilegal percheziții, ridicări, puneri ilegale sub sechestru a averii, eliberări sau suspendări ilegale din funcție, precum și nu au fost limitate drepturile reclamantului în urma altor acțiuni de procedură, acesta nu a fost supus ilegal la arest contravențional, reținere contravențională ilegală și nici nu s-au aplicat ilegal amenzi contravenționale de către instanța de judecată, nu au fost efectuate măsuri speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației și nu au fost ridicate ilegal documente contabile, alte documente, bani, ștampile, precum și nu au fost aplicate blocări pe conturile bancare.

Corespunzător, la caz nu se întrunește niciunul din temeiurile prevăzute expres la art. 3 al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 ce ar atrage răspunderea statului în contextul invocat de reclamant, or, acesta survine doar în cazurile prevăzute expres de norma indicată, și este cert faptul că, pentru alte motive răspunderea respectivă nu poate surveni.

Astfel, specifică faptul că situația descrisă și invocată de către partea reclamantă nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului în persoana Inspectoratului General al Poliției.

Respectiv, nu există nici o argumentare și nici o probă concludentă anexată la cererea de chemare în judecată în susținerea pretenției înaintate, nefiind indicate care acțiuni i-ar fi cauzat suferințe reclamantului, caracterul si gravitatea suferințelor fizice sau psihice, factori din care derivă suferințele.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în ședința de judecată nu a fost prezent, totodată se va reține că la materialele cauzei este prezentă referința acestuia, potrivit căruia acțiunea nu o recunoaște și solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul Național de Securitate Publică, în ședința de judecată  la fel nu a fost prezent, totodată se va reține că la materialele cauzei este prezentă referința acestuia, potrivit căruia acțiunea nu o recunoaște și solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Intervenientul accesoriu Marian Sergiu, în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

**Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantului Negru Serghei este întemeiată și urmează să fie admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.**

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea.*

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.*

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Potrivit art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, *orice persoană ale cărei drepturi şi libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale, chiar şi atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale*.

În acest sens se va reține că, obiectivele acestui articol sunt de a „oferi un mijloc prin care persoanele pot obține compensații la nivel național pentru încălcarea drepturilor lor prevăzute de Convenție înainte de a pune în mișcare mecanismele internaționale de înaintare a plângerilor la Curtea de la Strasbourg" (cauza Kulda c. Poloniei, 2000, § 152).

În continuare potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile*

*ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.*

Conform prevederilor art. 2007 alin.(1) lit. a) Cod Civil, *prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.*

În corespundere cu art. 2036 alin.(1)- (3) Cod Civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

*(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.*

*(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.*

Potrivit art. 2037 alin.(2) Cod civil, *caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.*

Totodată, instanța de judecată va reține că, potrivit art. 383 alin. (3) din Codul contravențional, *persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărîre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.*

Potrivit art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul de contravențional*, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.*

În continuare se va reține că potrivit art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:*

*a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;*

*b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;*

*c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;*

*d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;*

*e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei;*

*f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.*

*(2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.*

În continuare se va reține că, art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede că, *dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:*

*a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;*

*b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;*

*c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;*

*d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.*

Potrivit art. 7 lit. d) și e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *în cazurile menţionate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie:amenzile percepute ca urmare a executării sentinţei judiciare şi*

*cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acţiunile ilicite; sumele plătite de ea pentru asistenţa juridică;*

În corespundere cu art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)- g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget.* ***Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.***

La caz, instanța de judecată consideră necesar de a nota faptul că, normele juridice sistematizate în acte normative distincte, nu sunt izolate ci corelează între ele, aflându-se într-o interconexiune sistemică unitară, iar interpretarea și aplicarea acestora derulează în sensul în care produc efecte juridice și nu viceversa. Astfel, normele juridice conținute în Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează a fi coroborate cu prevederile Codului civil și a Codului Contravențional, or, toate acestea formează în ansamblu un cadru de reglementare unic ce guvernează raporturile juridice inițiate de legea vizată.

Din interpretarea sistematică a acestora, instanța de judecată menționează că Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite inclusiv ale altor organe de drept decât instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală, or, amenzile contravenționale pot fi aplicate și de alte autorități competente, împuternicite cu atribuții de constatare a contravenţiei şi/sau de sancţionare.

Prin urmare, art. 13 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nu poate fi privită ca o normă lipsită de efecte juridice inaptă să confere beneficiarilor dreptul de a cere repararea prejudiciului cauzat de organele de drept, pe motiv că, ipoteza menționată în această prevedere legală nu este reflectată în art. 3 și art. 6 din legea disputată, or, o asemenea abordare vine în contradicție cu principiul legalității care prevede că, norma de drept în vigoare produce efecte juridice până la încetarea ei în condițiile prevăzute de lege (abrogare, expirarea termenului, cădere în desuetudine etc), iar destinatarii legii pot beneficia în deplină măsură de mecanismele oferite în acest context.

Potrivit materialelor dosarului cercetate în cadrul examinării pricinii în fond

se atestă următoarele circumstanțe de fapt.

La data de 21 octombrie 2021, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 05352930, Negru Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin.(1) Cod contravențional.

La data de 10 decembrie 2021 prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 05353288 Negru Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin.(1) Cod contravențional.

Prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-112/2021 din 07 aprilie 2022, s-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr.MAI05 352930 din 21.10.2021, intentat în privința cet. Negru Serghei de comitere a contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional și decizia agentului constatator pronunțată în cauza nominalizată. S-a încetat procesul – contravențional în privința lui Negru Serghei de comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional, pe motivul lipsei faptei contravenției (f.d.16-21).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1662/22 din 30 noiembrie 2022, s-a respins ca nefondat recursul declarat către agentul constatator Marian Sergiu și s-a menținut Hotărârea Judecătoriei Ungheni din 07.04.2022 (f.d.22).

Prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-123/2021 din 20 iulie 2023, s-a admis contestația depusă de contravenientul Negru Serghei și s-a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 05353288 din 10 decembrie 2021, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Nisporeni, Marian Sergiu, în privința lui Negru Serghei pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod contravențional şi deciziei de sancționare contravențională cu amendă în mărime de 200 unități convenționale cu 4 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravențional (f.d.23-29).

Din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Ziliberberg contra Moldovei* (cererea nr. 61821/00) se reiterează că, în principiu, caracterul general al contravențiilor și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că, în sensul articolului 6 al Convenției, reclamantul a fost acuzat de o abatere penală. Așadar, distinct de aceste constatări, instanța subliniază că, din art. 10 din *C*odul contravențional se desprinde noțiunea contravenției care se definește ca fiind *fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Din circumstanțele descrise, instanța de judecată concluzionează că, reclamantul Negru Serghei întrunește cerințele instituite de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 în vederea reparării prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

Or, în situația în care prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-112/2021 din 07 aprilie 2022, devenită irevocabilă prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1662/22 din 30 noiembrie 2022, reclamantul a fost repus în drepturi, pe motivul lipsei faptei contravenției, iar potrivit Hotărârii Judecătoriei Ungheni nr. 5r-123/2021 din 20 iulie 2023, s-a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, acțiunea înaintată de către reclamant este temeinică în sensul art. 6 lit. a) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

În acest sens, cadrul legal enunțat mai sus confirmă că, Negru Serghei dispune de dreptul subiectiv la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere contravențională, în condițiile în care în privința acestuia au fost anulate procesele-verbale cu privire la contravenție prin care i-au fost aplicate ilicit amenzi contravenționale de către agentul constatator, iar în circumstanțele date apare obligația de compensare a prejudiciului cauzat acestuia prin erorile agentului constatator, obligație care este pusă în seama organului din care face parte agentul constatator, conform art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Mai mult ca atât, se va reține că, Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-112/2021 din 07 aprilie 2022, devenită irevocabilă prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1662/22 din 30 noiembrie 2022, și Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-123/2021 din 20 iulie 2023, reprezintă acele premise faptice și legale în temeiul cărora reclamantul este îndreptățit să solicite repararea prejudiciilor materiale și morale cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului General al Poliției, din contul bugetului instituției date, în condițiile enunțate la art. 7 și art. 11 din Legea nr. 1545/1998.

În acest sens, argumentele reprezentantului pârâtului prin care susține că o simplă hotărâre judecătorească prin care s-a încetat procesul contravențional nu poate fi pusă la baza răspunderii delictuale, instanța le consideră că nu sunt pertinente, reieșind din raționamentele descrise *supra*, dar și din faptul că în conformitate cu art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, ***încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit***.

De altfel, pertinente sunt și prevederile art. 384 alin. ($3^1$) din *Codul contravențional,* potrivit căruia, *dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărîre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.*

Astfel, în cazul dedus judecării, instanța reține că prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-112/2021 din 07 aprilie 2022, s-a constatat că *„... Prin urmare, în*

*cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că, la cercetarea cazului contravențional de către* ***agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care să confirme vinovăția lui Negru Serghei de comiterea contravenției impuse, procesul-verbal fiind bazat în exclusivitate pe afirmațiile agentului constatator****....".*

Iar, prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-123/2021 din 20 iulie 2023 *s-a constatat că, „...Deci, se constată că, agentul constatator eronat a indicat locul comiterii contravenției și nu a descris fapta contravențională comisă de contravenientul Negru Serghei, doar a indicat la general dispoziția art. 197 alin. (1) Cod contravențional...".*

Aceste constatări denotă caracterul acțiunilor ilicite ale agentului constatator, or, acțiuni ilicite sunt definite ca fiind acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată.

În această ordine de idei, Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-112/2021 din 07 aprilie 2022 și Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-123/2021 din 20 iulie 2023, denotă caracterul ilicit al acțiunii agentului constatator Marian Sergiu, circumstanță ce-i acordă dreptul reclamantului Negru Serghei să-și valorifice dreptul său la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În continuare referitor la cerința reclamantului privind încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Justiției al Republicii Moldova și a Inspectoratului Național de Securitate Publică a prejudiciului material în sumă de 8 000 lei, pentru acordarea serviciilor juridice la intentarea și reprezentarea reclamantului la examinarea cauzelor contravenționale, se va reține următoarele.

Potrivit art. 13 alin. (1) din *Legea cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget.* ***Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decît instanța de judecată se repară de către aceste organe.***

Prin urmare, la caz, instanța de judecată constată că reclamantul Negru Serghei poate pretinde la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să

soluționeze cauza contravențională exclusiv de la Inspectoratul General al Poliției, or, sancțiunea contravențională a fost aplicată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al **Inspectoratului General al Poliției**.

Astfel, cerința reclamantului în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în sumă de 8 000 lei, pentru acordarea serviciilor juridice la intentarea și reprezentarea reclamantului la examinarea cauzelor contravenționale din contul Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, o va respinge ca neîntemeiată, or, în speță nu sunt întrunite condițiile răspunderii solidare.

În continuare referitor la cerința reclamantului în partea ce ține de încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a prejudiciului material în sumă de 8 000 lei, pentru acordarea serviciilor juridice la intentarea și reprezentarea reclamantului la examinarea cauzelor contravenționale instanța de judecată menționează următoarele.

Conform art. 7 lit. e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *în cazurile menționate la art.3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: sumele plătite de ea pentru asistența juridică.*

Astfel, instanța de judecată reține că, la materialele cauzei sunt anexate ordinele de plată seria GL nr.335282 din 22.10.2021 și seria GL nr.335281 din 05.04.2022, în mărime de 4 500 lei și respectiv 3 500 lei, achitate de către reclamant pentru acordarea serviciilor juridice în beneficul CA „Gandrabur Valeriu” (f.d.30).

Apreciind materialele prezentei cauze, complexitatea acesteia și a procesului contravențional inițiat în privința reclamantului Negru Serghei, instanța de judecată conchide de a admite solicitarea reclamantului și de și a încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Negru Serghei prejudiciul material suportat sub forma cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 8 000 lei.

În continuare, referitor la cerința reclamantului prin care solicită încasarea prejudiciului material în sumă de 1 457,40 lei, instanța de judecată o va respinge, or, reclamantul contrar art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, nu a probat existența prejudiciului material în cuantumul respectiv, cu atât mai mult nici din conținutul cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate nu rezultă existența și întinderea acestui prejudiciu.

În altă ordine de idei referitor la cerința reclamantului privind încasarea din contul pârâților a sumei de 9 906,87 lei, achitați pentru consumul de combustibil, urmare a luării în folosință a autoturismelor în perioada în care au fost ridicate

plăcuțele de înmatriculare se va reține următoarele.

Instanța de judecată, reține că la materialele cauzei sunt anexate bonurile de plată ce atestă nemijlocit procurarea combustibilului (f.d.32-34).

Cu toate acestea urmează a fi reținut că, procurarea combustibilului, urmare a ridicării plăcuțelor de înmatriculare nu reprezintă în sine un prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, or, cheltuielile aferente procurării combustibilului, chiar dacă au fost suportate în perioada în care plăcuțele de înmatriculare au fost ridicate, nu pot fi considerate o consecință directă a tragerii ilegale la răspundere contravențională, întrucât acestea derivă din folosirea benevolă a mijlocului de transport de către reclamant. Cu atât mai mult chiar și în situația în care plăcuțele de înmatriculare nu erau ridicate de către agentul constatator, reclamantul Negru Serghei, urma să suporte nemijlocit cheltuielile aferente procurării combustibilului pentru automobilul personal.

Totodată, instanța subliniază că simpla prezentare a bonurilor de plată pentru procurarea combustibilului nu constituie probă suficientă pentru a justifica obligarea pârâților la restituirea sumei respective, în lipsa probării faptului că aceste cheltuieli au fost suportate exclusiv ca urmare a tragerii ilegale la răspundere contravențională,

În consecință, cerința reclamantului privind încasarea din contul pârâților a sumei de 9 906,87 lei, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În continuare referitor la cerința reclamantului privind încasarea din contul pârâților a prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 2036 alin. (1) din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Conform art. 2037 alin. (1) și (2) al Codului civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.*

*(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.*

În continuare se va reține că potrivit art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile

ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, *mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luîndu -se în considerare:*

*a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă;*

*b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată;*

*c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei;*

*d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată;*

*e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei;*

*f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice;*

*g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate;*

*h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie.*

*(2) Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate la art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală.*

*(3) În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.*

Instanța relevă că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea şi reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie şi personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

Totodată, se remarcă că, obligația de a demonstra faptul cauzării reale a prejudiciului moral (suferințelor fizice sau psihice suportate) o exercită partea care se consideră vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice şi să probeze concret, prin ce sau manifestat aceste prejudicieri şi legătura de cauzalitate a acestora cu acțiunile părții pârâte.

Astfel, cu referire la pretenția de a încasare prejudiciul moral cauzat, instanța relevă, că Negru Serghei nu a prezentat la materialele cauzei nicio probă, nici un înscris justificativ, sau o explicație cu privire la temeiul suferințelor psihice, fizice, felul în care s-au manifestat acestea, durata şi intensitatea acestora, sau alte circumstanțe importante pentru aprecierea justă şi echitabilă a prejudiciului moral

într-adevăr cauzat, prin urmare, solicitarea reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Mai mult ca atât, luând în considerație Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-112/2021 din 07 aprilie 2022, devenită irevocabilă prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1662/22 din 30 noiembrie 2022, și Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 5r-123/2021 din 20 iulie 2023, este cert faptul, că anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 352930 din 21.10.2021 și declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05353288 din 10.12.2021, cu încetarea proceselor contravenționale, deja conține în sine, pentru reclamant, o satisfacție morală.

Reieșind din circumstanțele expuse *supra*, instanța de judecată concluzionează că acțiunea înaintată de Negru Serghei împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Negru Serghei împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Securitate Publică și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu participarea intervenientului accesoriu Marian Sergiu cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, se admite parțial.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Negru Serghei suma de 8 000 (opt mii) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În rest, pretențiile reclamantului se resping, ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului